

גיליון מס' 228

יבוע אומר

בראשות הגאון רבי יגאל כהן שליט"א

פרשת מטות מסעי

מאמר השבוע
חא"ת ראש הכוללות
הרב יגאל כהן שליט"א

מאמר השבוע

הנהגות מן

שאלות ותשובות

מעבר לסגולה

לאשת החיל

פנינים מהפרשה

סיפור לשבת

"קח כדור הרגעה"

ע"ה, שְׁבִטָה על הבורא: יתְבַרַךְ כְּמוֹ תִינוּק שְׂבוּטָח בְּאִמּוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "אִם לֹא שְׂוִיתִי וְדוּמְמַתִּי נִפְשִׁי כְּגִמְלָה עָלַי אִמּוֹ כְּגִמְלָה עָלַי נִפְשִׁי". ומביאים בְּשֵׁם הַגָּאוֹן מוֹיִלְכָא, שְׂוִיהִי דְרֵגַת הַבְּטָחוֹן הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר, כִּי הֲרֵי אִם נִתְבוֹנֵן בְּתִינוּק נוֹכַל לְלַמֵּד מִמֶּנּוּ מֵהִי שְׁלוֹת נֶפֶשׁ אֲמַתִּית.

הַתִּינוּק הוּא הַיְצוּר הַמְּגֻבָּל בְּיוֹתֵר בְּעוֹלָם, אֵין לוֹ יְכָלֵת לְהֶאֱכִיל אֶת עֲצָמוֹ, וְלֹא לְהִלְבִּישׁ אֶת עֲצָמוֹ וְנֹדָא שְׂאִינוּ יְכוּל לְהַשִּׁיג קוֹרֵת גַּג לְרֹאשׁוֹ, וְנֶאֱפְלוּ לַעֲשׂוֹת אֶת צָרְכָיו בְּמִקּוֹם שְׂלֵא יִתְלַכְלַךְ אִינוּ מְסַגֵּל, אִף עַל פִּי כּוֹ אִינוּ נִרְאָה מְדַאָּג לְרַגְעוֹ. וְכָל זֶה מִחֻמַּת שֶׁהוּא יוֹדֵעַ: יֵשׁ לִי אָבָא וְאִמָּא, שֶׁהֲרֵי בְּפַעַם הֶאֱחָרוּנָה שְׁנִצְרַכְתִּי לְמִזוֹן צָעֲקַתִּי, וּמִיָּד אִמָּא נִגְשָׁה וְהֶאֱכִילָה אוֹתִי, וְכֵן הָיָה לְגַבִּי הַלְכָלוֹךְ שֶׁהִפְרִיעַ לִי - מִיָּד כְּשֶׁהִרְמַתִּי אֶת קוּלִי, נִגְשׂוּ אֵלַי וְנָקוּ אוֹתִי, וְנֶאֱפְלוּ כְּשֶׁכָּאַבָּה לִי הַבְּטָן מִיָּד קִבְּלַתִּי תְרוּפָה שֶׁהִעֲבִירָה לִי אֶת הַכָּאב, עַד כְּדִי כֵךְ שֶׁהַתִּינוּק שָׁלוֹ. כְּשֶׁרוֹצִים לוֹמַר עַל אָדָם שֶׁיֵּשֶׁן טוֹב, אוֹמְרִים שֶׁהוּא יֵשֶׁן כְּמוֹ תִינוּק.

יש לי שכל?

דוֹד הַמְּלַךְ הַעִיד עַל עֲצָמוֹ שְׂלֵא דְאָג כִּלְל לְמַחְסוּרוֹ, כְּמוֹ שֶׁהַתִּינוּק אִינוּ דוֹאָג לְאַחַר הָאֲרוּחָה מֵהַ יֵאָכֵל מִחַר, כֵּן הַרְגִישׁ דוֹד הַמְּלַךְ בְּעֲצָמוֹ בְּכָל רַגַע וְרַגַע. כֵּן הַדְּבָר גַּם לְגַבִּי יְהוּדִי הַבּוֹטָח בַּהֶשֶׁם, יֵשׁ לוֹ שְׁלוֹה אֲמַתִּית מְדַאָּגוֹת.

סִבָּה נוספת שהתינוק אינו דואג היא מפני שאין לו שכל לדאג לעתיד ולחשב כל מיני מחשבות על העתיד. כֵּן גַּם הַבּוֹטָח מְרַגֵּשׁ שְׁלוֹה כְּלָבוֹ, כִּיֵּן שֶׁמִּבִּין שֶׁאֵין לוֹ "שִׁכְל" לְפַתֵּר לְעֲצָמוֹ אֶת כָּל הַבְּעִיּוֹת, וְגַם אִם אִינוּ מוֹצֵא פִתְרוֹן, יוֹדֵעַ שֶׁהַדְּבָר נּוֹבֵעַ מִחֻסָּר "שִׁכְלוֹ", וְנֹדָא שֶׁבִּיד הַבּוֹרָא יִתְבַרַךְ לְפַתֵּר אֶת בְּעִיּוֹתָיו. בְּנוֹסָף, הַבּוֹטָח שֶׁלוֹ וְרַגְעוֹ מִשׁוּם שֶׁהוּא יוֹדֵעַ שֶׁהוּא בְּיָדַים טוֹבוֹת וּבְיָדַי שֶׁל הַבּוֹרָא יִתְבַרַךְ לְסַפֵּק לוֹ כָּל מַחְסָרוֹ אֲשֶׁר יִחְסֹר. כְּשֶׁם שֶׁהַחֹלָה הַעוֹמֵד לִפְנֵי נִתּוּחַ אִינוּ דוֹאָג אֵיךְ צָרִיךְ לְהַזְדַּיֵּק אֶת סִפִּין הַנְּתוּחִים וּבְאִיזוֹ צוּרָה לְחַתֵּךְ בְּבֶשֶׂר וּמֵה צָרִיךְ לְהוֹצִיא, כִּיֵּן שֶׁיּוֹדֵעַ שֶׁיֵּשׁ מִיִּשְׁהוּ שֶׁמִּבִּין יוֹתֵר טוֹב מִמֶּנּוּ בְּזֶה, וְלָכֵן מְסִיר דְאָגָה זוֹ מִלְבוֹ וְסוֹמֵךְ עַל הַרוּפָא שֶׁיַּעֲשֶׂה מִלְאֲכָתּוֹ נְאֻמָּה. כֵּן גַּם חֻמַּתָּו שֶׁל הַבּוֹרָא הִיא אֵין סוֹפִית וּבְיָדוֹ לְפַתֵּר כָּל בְּעִיָּה בְּעוֹלָם שֶׁתִּהְיֶה.

מתוך ספרו של הרב יגאל כהן.

שֶׁרֶשׁ הַמְּלִים בְּטָחוֹן הוּא ב.ט.ח. כְּלוֹמֵר 'בְּטוּח'. כְּמוֹ שֶׁפִּרְשׁ רַש"י אֶת הַפִּסּוּק (בראשית ל"ד, כ"ה) עַל פִּי מְדַרְשׁ רַבָּה: "וַיִּקְחוּ שְׁנֵי בְנֵי יַעֲקֹב שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אֶחָי דִּינָה אִישׁ חֵרְבוֹ וַיָּבֵאוּ עַל הָעִיר בְּטָח וַיַּהֲרֹגוּ כָּל זָכָר", "בְּטוּחִים" הָיוּ עַל כַּחוֹ שֶׁל זָקֵן, דְּהֵינּוּ, שֶׁעוֹד לִפְנֵי שִׁצְאוֹ לְהִלָּחֵם בְּאוֹיְבֵיהֶם, הָיוּ בְּטוּחִים בְּנִצְחוֹנָם, בְּזוֹכְתוֹ שֶׁל יַעֲקֹב.

כדור הרגעה!

בְּשַׁעַר הַבְּטָחוֹן מְבִיא רַבְנּוֹ בְּחִי שְׁנֵי פְרוּשִׁים לְמַדַּת הַבְּטָחוֹן, הָאֶחָד מְנוּחַח נֶפֶשׁ הַבּוֹטָח, שִׁיְהִיָּה לְבוֹ סְמוּךְ וּבְטוּחַ עַל מִי שֶׁבְּטָח עָלָיו שִׁיַּעֲשֶׂה הַטּוֹב וְהַנְּכוֹן בְּעַבְרוֹ בְּעֵינָיו שֶׁבְּטָח עָלָיו שֶׁהִכֵּל יִסְתַּיֵּם בְּצוּרָה הַטּוֹבָה בְּיוֹתֵר עַבּוֹר הָאָדָם הַבּוֹטָח. אֲסִבִּיר אֶת הַדְּבָרִים עַל פִּי מִשַׁל שֶׁמְבִיא רַבְנּוֹ הַחִפְזֵי חִיִּים ע"ה. מִשַׁל לְאָדָם חוֹלָה שֶׁהִיָּה צָרִיךְ לְעִבֵר נִתּוּחַ מְסַבֵּךְ מֵאֵד, וְדָאָג כְּלָבוֹ, הָאֵם הַמְנַתֵּחַ יַעֲשֶׂה עַבְדוּתוֹ נְאֻמָּה וְלֹא יִתְרַשַׁל בְּפַעֲלוּתוֹ בְּשַׁעַת הַנִּתּוּחַ. לִפְנֵי שֶׁהִרְדַּם הַחֹלָה נִתְבַּשֵּׁר שְׂאִבּוֹ הוּא זֶה שֶׁנִּבְחַר לְנִתּוּחוֹ, אוֹ אִזְ נִרְגַע הַחֹלָה כְּלָבוֹ וְהִבִּין, אֲנִי בְּיָדַים טוֹבוֹת, אִם יֵשׁ מִשְׁהוֹ טוֹב שֶׁאֶפְשֵׁר שִׁיַּעֲשֶׂה עַבּוּרִי בְּמַהֲלַךְ הַנִּתּוּחַ, וְנֹדָא שְׂאִבִּי יַעֲשֶׂה זֹאת עַל הַצַּד הַטּוֹב בְּיוֹתֵר - אוֹמֵר לְעֲצָמוֹ הַחֹלָה - וְכֵן נִרְדָּם מִתּוֹךְ שְׁלוֹת נֶפֶשׁ, וְיוֹדֵעַ, אֲנִי בְּיָדַים טוֹבוֹת.

הַנִּמְשָׁל: הָאָדָם נִבְרָא כְּשֶׁהוּא חֹסֵר מֵאֵד, צָרִיךְ הוּא בְּגִדִים, אֶכֶל, דִּיכָה, זוּגוֹ, בְּרִיאוֹת, וְכָל הַדְּבָרִים הַלְלוֹ הֵם סִבָּה לְדָאָגָה, אֵיךְ אִשְׁיֵג אֶכֶל עַבּוּרִי? וְלְאַחַר הַחֲתֻנָּה עַבּוֹר אִשְׁתִּי וְיִלְדִי? אֵיךְ אֶצְלִים לְקִנּוּת דִּיכָה? אֵיךְ אֶתְרַפָּא מִהַשְּׁפַעַת שֶׁתִּקְפָּה אוֹתִי? עוֹדוֹ סְבוֹת רְבוֹת לְדָאָגָה שֶׁסּוֹבְבוֹת אוֹתָנוּ בְּמַהֲלַךְ הַחִיִּים.

הַבּוֹטָח בַּהֶשֶׁם יֵשׁ לוֹ שְׁלוֹת נֶפֶשׁ וְאִינוּ דוֹאָג כִּלְל, וְלִפְמָה, מִפְּנֵי שֶׁהוּא בּוֹטָח בְּבוֹרָא יִתְבַרַךְ שִׁיַּסְפֵּק לוֹ אֶת כָּל צָרְכָיו, מִשׁוּם שֶׁיּוֹדֵעַ שֶׁהֶאֱחָרָא לְכָל אֵלָה הוּא אָבִיו שֶׁבְּשָׂמִים שֶׁאוֹהֵב אוֹתוֹ, בְּדִיּוֹק כְּמוֹ שֶׁבְּנוֹ שֶׁל הָעִשִּׂיר הַגְּדוֹל אִינוּ דוֹאָג מֵהִיכֵן יִשְׁיֵג כֶּסֶף עַבּוֹר חֲתֻנָּתוֹ, שֶׁכֵּן הוּא יוֹדֵעַ שֶׁכְּשִׁיגִיעַ זְמַן הַחֲתֻנָּה אָבִיו כְּבָר יִדָּאָג לוֹ. כֵּן גַּם הַיְהוּדִי הַבּוֹטָח, צָרִיךְ לְהִיּוֹת רַגוּעַ וְשָׁלוֹ, כְּשִׁיגִיעַ הַזְּמַן שֶׁיַּצְטָרֵךְ אִיזְשִׁהוֹ דְבָר בְּעֵינֵי הָעוֹלָם, יִדָּאָג לוֹ הַבּוֹרָא יִתְבַרַךְ לְסַפֵּק בְּעַבְרוֹ אֶת שִׁיַּצְטָרֵךְ.

ישן כמו תינוק?

דְּגָמָה נִפְלְאָה נּוֹסֶפֶת לְשְׁלוֹת נֶפֶשׁ: הַבּוֹטָח בַּהֶשֶׁם דּוֹמָה לְתִינוּק בְּשׁוֹנְתוֹ הָרֹאשׁוֹנוֹת. מַעִיד עַל עֲצָמוֹ דוֹד הַמְּלַךְ

ענפים
נותן לך מענה!

חסיים להחליטון וצרכים הכוונה
יש לכם שאלה הלכתית ורוץ לכם אחר מי לשאול?
חסיים שידעו
צרכים הכוונה בוישא שלום בית

ארגון ענפים
בראשות הרב יגאל כהן שליט"א
יעזרו לכם למצוא את התשובה
ע"י מומחים ורבנים.

צרו קשר:
03-8000-770

אנונימי • עזרים • אחריות • אמינות • אהבה

- לפחות
- איילת בת אילנה
- לעילוי נשמת
- מרים בת שמחה
- להצלחת הילד החביב
- בניהו קוטה
- להצלחת
- דניאל בן אלין

שבת מברכין

זמני כניסה ויציאת השבת
הזמנים לפי לוח "אור החיים"

יום	ת"א	ח"ס	ב"ש
כניסה:	19:28	19:31	19:28
יציאה:	20:18	20:21	20:20
ר"ח:	21:12	21:16	21:15

בירושלים: לנוהגים 40 דקות 19:10

הנהגות מרן
רבנו הרב עובדיה יוסף זצוק"ל

לא לדחות את החתונה!

בענין קיום חתונה בתקופה זו ראוי להביא את דברי מרן אאמו"ר זיע"א במכתב מיום ה' סיון תשל"ד, וזה לשונו: לכבוד מר וכו', בתשובה למכתבך וכו', הנני להשיב: מותר בהחלט לספרדים ועדות המזרח (ובכלל זה יוצאי עירק) להתחתן גם לאחר י"ז, ורק החל מליל ר"ח אב אסור להם להתחתן בגלל החורבן, וכמאמר חז"ל 'משנכנס אב ממעטים בשמחה'. ולפיכך התאריך שנקבע לנישואיך ביום כ"ח בתמוז בערב הוא שריר וקיים ומצוה רבה שלא לדחותו, ויהי רצון שיהיה בסימן טוב ובמזל טוב. בכבוד רב 'עובדיה יוסף'.

נ.ב. יכול כבודו להראות מכתבי זה לכל מי שמעוניין בכך, וכמו כן הנני להודיעו שרשאי גם רב אשכנזי לסדר ולערוך החופה וקידושין כדת משה וישראל בתאריך הנ"ל ע"כ. ורב אשכנזי המסדר קידושין לחתן ספרדי, ישתדל לברך במבטא ספרדי גם בהזכרת שם ה', וכן נהג הגרש"ז אויערבאך זצ"ל כאשר סידר קידושין לאחד מבניו של מרן אאמו"ר זצוק"ל, שבירך בחופה במבטא ספרדי וגם ערך שבועה חמורה כמנהגו.

(ילקוט יוסף ארבע תעניות סימן תקנ"ג סעיף ג.)

שאלות ותשובות
מאת סורנו הרב"ג יגאל בן שלום שליט"א

שאלה: האם ישנה הגבלה מסויימת על קניות בימי בין המצרים?

תשובה: עד ר"ח אב אפשר לקנות הכל, ומר"ח אב כדאי למעט בקניות שהם לא הכרחיות ומלבד דברים שיש בהם צורך מידי לימים הללו, או שיהיה לו הפסד כגון מבצעים. ובמיוחד יש לזהר שלא לקנות תכשיטים לכלה וכדומה שיש בהם שמחה יתירה (שו"ע סימן תקנ"ג סעיף ב ומשנ"ב שם).

שאלה: האם מותר לברך שהחיינו על פירות חדשים בימי בין המצרים?

תשובה: בשו"ע ס' תקנ"א ס"י י"ז כתב שנוהגים שלא לברך על פירות ובגדים חדשים בימים אלו, אך בחזון עובדיה ('ארבע תעניות' עמוד קכ"ט) כתב שבשבת מותר לברך שהחיינו על פירות חדשים או בגדים חדשים, וכן בברית מילה ופדיון הבן מותר לברך שהחיינו.

שאלה: עד מתי מותר להסתפר בימים אלו?

תשובה: מנהג האשכנזים שלא להסתפר מ"ז בתמוז ועד תשעה באב, ואילו מנהג הספרדים להסתפר עד תחילת שבוע שחל בו תשעה באב שאז אסור להסתפר ולהתגלח (חזו"ע 'ארבע תעניות' עמוד ריח).

שאלה: שמעתי שצריך להכין בגדים לשבוע שחל בו תשעה באב. מה זה אומר?

תשובה: בשבוע שחל בו תשעה באב אסור לכבס בגדים ואסור ללבוש בגדים מכובסים, ולכן צריך להכין בגדים לקראת שבוע זה ע"י שילבש כל בגד כחצי שעה ויוריד אותו, וכך יהיה מותר לו ללבושו בשבוע שחל בו תשעה באב. ועוד ראוי לדעת שבחזו"ע ('ארבע תעניות' עמוד רל) פסק להקל בבגדים הצמודים לגוף, וכגון גרביים וגופיות שאפשר ללבושם לא ללא הכנה.

מעבר לסגולה
מאת הרב אליהו עמר שליט"א

מלחמת מדין ופטירת משה רבינו

נקמתו של מי

בפרשה זו מצווה הקב"ה את עם ישראל לנקום במדין, ועל כן ראוי לדעת שהיציאה למלחמה זו היתה שונה מכל המלחמות שניהלו בני ישראל, בעוד שכל המלחמות היו על מנת לכבוש את הארץ הרי שמלחמת מדין נועדה לנקום במדיינים. והנה על מהות הנקמה מצינו לכאורה פסוקים הסותרים זה את זה, שכן הקב"ה אמר למשה (במדבר לא, ב) 'בְּקֶם נִקְמַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הַמִּדְיָנִים', ואילו משה רבינו אמר לבני ישראל (במדבר לא, ג) 'לָתֵת נִקְמַת ה' בְּמִדְיָן'. ואכן במדרש (במדבר רבה כב, ב) מבואר שינוי הלשון שהקב"ה בדוקא אמר שנקמה זו היא על עלבונם של בני ישראל שהוצרך להענישם מכיון שהחטיאו אותם המדיינים, ולכן זו נקמתם שלהם מאת מי שהחטיא אותם, אך משה רבינו אמר שזו 'נִקְמַת ה'' ומשום שכל מטרת המדיינים היתה להכשיל את בני ישראל ממצוות ה'.

אך כאן בא הזרע שמשון' ושואל, מדוע הדגיש משה רבינו שהנקמה היא נקמת ה'?

וכי מה אכפת לו אם תהיה זו 'נקמת בני ישראל' וכפי שאמר ה'?

נקנסה מיתה על משה רבינו

ומבאר הזרע שמשון' על פי המובא במדרש ('ילקוט שמעוני' במדבר רמז תשפ"ה), שהקב"ה בא בטענה למשה רבינו כיצד זה איפשר לבני ישראל לחטוא ולא מיחה בהם, ואף תלה בו את חטאתם עד שגזר עליו מיתה. והנה קנס המיתה על משה רבינו היה קשה מאד בעיני הקב"ה ומשום שעד עתה כשחטאו בני ישראל עמד משה רבינו ופייס אותם, וכעת אם יחטאו לא יהיה מי שיפייסו, כשהמשמעות לכך תהיה שמידת הדין תקטרג ולא יהיה סניגור כמשה רבינו להמליץ טוב על בניו, ולכן היה הדבר קשה מאוד בעיני הקב"ה.

קטרוגה של מידת הדין

ובאמת שעומק טענת הקב"ה על משה רבינו היתה כשאמר למשה לנקום במדיינים - שהחטיאו את בני ישראל וגרמו למיתתם - וכשהוא קורא לנקמה זו 'נקמת בני ישראל' ממדין שגרמו להם לחטוא, וממילא כיוון בדבריו שהנקמה צריכה להיות גם ממשוה רבינו שלא מיחה בהם וגרם להם בעקיפין לחטוא.

ועל כן בא משה רבינו וטען שאין הוא אשם, וזאת מאחר והוא לימד את בני ישראל את כל החוקים והמשפטים ותמיד הוכיחם ללכת בדרך הישרה, ולא יתכן שבדבר שטרח בו יכשלו בו (בבא קמא נ ע"א). ובפרט שהשתדלותם של המדיינים

להכשיל את בני ישראל מגלה שגם הם ידעו שעם ישראל דבוק במצוות, ואם כן הגם שחטאו אין זה מחמת כך שלא מיחה בהם אלא מחמת בחירתם וממילא הנקמה במדין צריכה להיות למען שמו של הקב"ה שחולל בהם.

ואכן לטענה זו אפשר להביא חיזוק מכך שמן השמים נתעלמה ההלכה ממשוה רבינו, וכדי שפנחס יעורר את ההלכה ויבצע אותה ועל ידי כך יזכה למעלת הכהונה, ואם כן לא מגיע עונש למשה על שנתעלמה ממנו ההלכה עד שלא יכול היה למחות בבני ישראל.

כמו כן אין לומר שמחמת זה שמשוה רבינו היה נשוי לציפורה המדינית, הרי שהתיר לעצמו זמרי בן סלוא נשיא שבט שמעון לחטוא עם המדינית, ומשום שנישואי משה רבינו וציפורה היו על פי הדיבור (דבר ה') ואף היא היתה ראויה לו מששת ימי בראשית (עיין 'חיקור הדין' לרמ"ע מפאנו ח"ה פ"ט).

ומסיים הזרע שמשון' וזה לשונו: ויתכן שזוהי הכוונה בדברי המדרש לעיל 'שהיה קשה לפני הקב"ה עונש המיתה שקנס על משה רבינו, ומחמת שהיה למשה רבינו טענות טובות להציל את עצמו.

שבת שלום אליהו עמר

שימו לב - לתיאום הרצאות במספר החדש

- שלחו הודעה כתובה בלבד -

055-67-25-138

ניתן להשיג את הספר 'מעבר לסגולה'

בהידברות 073-222-1250

פנינים מהפרשה

איש כי ידר נדר לה' או השבע שבעה לאסור אסור על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה" (במדבר ל, ג).

פרשתנו מדברת על ענייני נדרים, וכבר ידוע שמי שמפר נדרו עווננו כה חמור וכפי שאמר שלמה המלך ע"ה בקהלת (ה, ד) "טוב אָסֹר לֹא תִדְרַר מִשֶּׁתְּדַרֵּר וְלֹא תִשָּׁלֵם, ואכן מפסוק זה רואים עד כמה האחריות מוטלת עלינו בכל פעם שאנו רוצים לומר דבר מה, וכן עד כמה יש להקפיד לקיים מה שאומרים.

ועוד יש לדקדק מהפסוק "לא יחל דברו" שאין ליהודי לחלל דיבורו והיינו לעשותו חול, ומכאן רואים שסתם דיבור של יהודי הוא קדוש וכשלא מקיימו הרי הוא נהפך לחולין. וכמו שיהודי קדוש משאר האומות במה שיש לו נשמה ולעכו"ם רק נפש, כך גם מובדל הוא כדיבורו בכמה עניינים ואלו הם:

- עיקר דיבורו צריך להיות בתורה, וכמו שדורשת הגמרא (חולין פט ע"א) על הפסוק (תהילים נח, ב) "הֲאִמְנָם אֲלֵם צֶדֶק תִּדְבְּרוּן מִיִּשְׂרָאֵל תִּשְׁפָּטוּ בְּנֵי אָדָם", והיינו שאומנותו של אדם בעולם הזה שישים עצמו כאילם, אלא אם כן בדברי תורה שעל זה נאמר "צֶדֶק תִּדְבְּרוּן".
- בהשפעת דיבורו שוודאי מגיע גבוה יותר ומחמת דרגתו הרוחנית.
- בתביעה הנדרשת ממנו, שהרי לגוי אין איסור שיחה בטלה ולשון הרע, ומה שכן יש ליהודי.

ולאור האמור אכן אפשר לומר שסתם דיבור של יהודי הוא קדוש או אמור להיות קדוש, וברגע שנוטה קו מהמטרה הריהו מחטיאה והופך דיבורו לחול – והיינו "לא יחל דברו". נמצא שלא רק כאשר אדם עובר על נדרו הוא מחלל את דיבורו, אלא גם בכל מה שמוציא מפיו וכשאין בזה נחת לקב"ה.

ועוד יש לדייק בעבור מה נדרש המשך הפסוק "ככל היוצא מפיו יעשה", והרי כבר כתוב "לא יחל דברו", ומהו הכפל של הדברים? ואפשר לתרץ זאת על פי דוגמא מהחיים שאנשים נשאלים דבר ולא נעים להם לומר את התשובה שצריכה באמת להאמר, ולכן הם אומרים מה שאינו אמת וגם מאידך לא שקר, וכגון דוגמא ששמעתי מחמי הרב חיים לוי שליט"א, מעשה שהיה באחד שהלבין חברו ברבים ואמר עליו שהוא גנב, והנ"ל תבעו לבית משפט וביקש שיכריז בפני כולם "אתה לא גנב", ואכן כך ציווהו השופט. מה עשה אותו האיש? הוא שינה מעט את מנגינת הדיבור עד שהיה זה נשמע כקביעת עובדה מתוך תמיחה – "אתה לא גנב!?"

ועל כך מזהיר אותנו הפסוק שאין די לא לחלל הדיבור ולא להוציא שקר, אלא יש גם להקפיד לעשות היוצא מפיו וכדי שדיבורו יהיה על טהרת הקודש.

וה' יזכנו לשמור את לשוננו וממילא להצליח בכל מעשה ידנו, ועד לביאת גואלנו במהרה בימינו אמן. שבת שלום. (הרב יוסף דהן הי"ו)

אישה צעירה מבית טוב הגיעה לפרקה, וב"ה מיד היא נישאה לאחד מהסוחרים החשובים גם הוא מבית טובים. חיי הנישואין של השניים התנהלו על מי מנוחות בטוב ובנעימים, הזוג זכה להביא לעולם בנים ובנות ודבר לא היה חסר להם, אדרבה הם היו מרבים לפזר צדקות לכל דורש ואף עשו מעשי חסד רבים בנגלה ובנסתר.

והנה יום אחד נרצח בנם הקטן בן השלוש על ידי גוי שיכור שיצא מבית המרוזח, ועל כן ענן של אבל גדול העיב על אושרם של בני הזוג. כל אנשי העיירה היו מזועזעים מהמקרה ומאחר והם לא הבינו כיצד זה נחת אסון כה כבד דווקא על משפחה מיוחדת שכזו, כשחלק מבני העיירה אף הרהרו בקול "הזו תורה וזו שכרה...!?" אך לעומתם בני הזוג קיבלו את גזירת הבורא באהבה ולא הרהרו חלילה אחר גזירת הבורא.

ואם חשבנו שבזה תמה מסכת ייסוריהם, הרי שלא עברו כמה חודשים ספורים והבעל נפל למשכב עקב מחלה חשוכת מרפא.

המשך בעמוד האחרון

לאשת החיל

ערך עצמי

לאבא ואמא יש משקל כל כך עצום בחיי הילדים, שכן אנחנו אלו שנותנים לילדים כלים בארגז הכלים ובכדי להתמודד עם ניסיונות החיים. ואמנם לפעמים זה לא נראה, ואף כהורים אנחנו בטוחים שהילד בכלל לא מקשיב למה שאנחנו אומרים ומנסים כל כך ללמד.. אבל צריך לדעת שברבות הימים משהו חודר. משפטים שאמא או אבא אמרו הרבה פעמים בסיטואציות דומות, יחדרו לליבם של ילדינו ביום מן הימים. אל תצפו שבטווח הקרוב יכנס משהו, אך בטווח הרחוק נראה פתאום שהקול הפנימי הזה של אמא ילווה אותם.. אם ירצו ואם לא. ולפי זה נמצא שמוטל עלינו לא לצפות לתוצאות מיידיות, כי היום אנחנו רק זורעים ובעז"ה בהמשך נראה את התוצאות.

והנה אחד הכלים החשובים בארגז הינו 'ערך עצמי', והיינו שילד חייב להעריך את עצמו. ילד עם ערך עצמי ימנע מלעשות שטויות, כי הוא מעריך את עצמו ואת זמנו. הוא יודע בוודאות שהוא שווה משהו ואז הוא פחות רוצה לעשות טעויות. ההורים שלו הסבירו לו מה טוב ומה לא, והוא מרגיש מספיק חכם ומבין כשהוא יתקל בניסיון האם לעשות זאת או לא. הוא יעריך את עצמו מספיק וירגיש מורם מהסיטואציה הזו ובמיוחד שדיוקן הוריו יעלה בפניו והוא לא ירצה לאכזב אותם, ואכן בשביל זה אנחנו חייבים לבנות לאורך השנים אמון וקשר אוהב עם הילדים, יחד עם סמכותיות והובלה למקומות הנכונים בחיים. ועוד צריך לדעת שקשר חם ואוהב אינו אומר להיות חברים של הילדים ומבלי שום סמכות הורית, כי לעיתים הורים מתבלבלים וחושבים שצריך להיות רק חבר של הילד.. אבל זו לא האמת. ילדים חייבים להרגיש שההורים יודעים יותר טוב מהם ומובילים אותם למקום הנכון עבורם, וכמו כן הורה חייב להיות סמכותי בעיני ילדיו, כי בשביל שילד יהיו מידות טובות הוא חייב לדעת שיש מי מעליו שמבין ומחליט. וכך בהמשך החיים ובייחוד בעבודת השם יהיה לו יותר קל לקבל את מה שבורא עולם יסובב לו, ולא רק לעתיד אלא גם להווה ההרגשה של ילד צריכה להיות שיש מי שמכוון אותו בדרך הנכונה, ולא שכל העול מוטל על כתפיו הזעירות בכך שהוא צריך להחליט מה אוכלים ומה לובשים. ההורה, עד גיל מסוים כמובן, צריך להנחיל את הכיוון בבית ולהחליט לילד ובכדי שתהיה לילד תחושת ביטחון.

אז ישנה סמכותיות מחד וחברות מאידך – "שמאל דוחה וימין מקרבת", אך גם בזה צריך להדגיש שה"שמאל דוחה" של ימינו שונה מימים עברו, כי היום הנפשות עדינות ורגישות וצריך כמוכח להתחשב בזה. חינוך נוקשה של פעם כנראה שלא עובד בדור הזה, ולהיפך, צריך קשר חם ואמין ובכדי שהילדים ירגישו שאוהבים אותם לא משנה מה הם יעשו, ובד בבד להסביר להם מה לא טוב לעשות ולמה. ולפי זה נמצא שצריך להסביר ולא להתחבא, ואף אין צורך להתעלם מניסיונות הדור הזה. מי שמתעלם ומעלים עין, אזי בסוף הילדים ילמדו אותו מה קורה בחוץ, ולכן עדיף שההורים יכינו את הילד לניסיונות בדרך שלהם ומהעניינים שלהם בהתאם לגיל הילד, ולא שהרחוב יסביר להם כי שם זה שיקרי ומפתה, ובפרט שאחרי זה יותר קשה להורה להשפיע.. אם בכלל.

ובאמת שבכדי לגרום לילד להיות בעל ערך עצמי צריך שבימי הילדות הוא ירגיש שווה.. שירגיש מועיל בבית, שייך, אחראי על משהו מסוים שבלעדיו אנחנו לא יכולים. צריך לתת לילד להתחבר לתחביב שהוא אוהב והוא טוב בו, שתהיה לו הרגשת הצלחה וסיפוק. נמצאו את כל הדרכים היצירתיות שיש בכדי לגרום לילד להרגיש שווה בעולם.. שהוא יאהב את עצמו.. שיעריך את מעשה ידיו ואת דעותיו.. שיהיה לו עמוד שדרה לא להיסחף אחרי כל זרם ברחוב. וכמו כן צריך לדאוג לכך שהבית יהיה מקום בטוח נעים ושלי.. שחיבוק של אמא יהיה ממקום אמיתי ונכונה, שהשיח בין הילדים וההורים יהיה מושתת על כבוד ואהבה. ואכן ילד שגדל בצורה כזו יהיו לו קצת יותר כלים בארגז שיעזרו לו משמעותית כנגד הרחוב, ואז גם אם הקב"ה יחליט להעביר אותו מסלול שונה מדרך החינוך בבית.. מתישהו הוא יחזור, כי הוא יודע שמחכים לו בבית ונעים שם.

לרכישת הספר "תוכו רצון אהבה" מאת מחברת הטור: 0583266571

סיפור לשבת

תיקון קצר

מזכה הרבים ראש מוסדות "חוט של חסד" הגאון רבי שלום ארוש שליט"א, הביא בספרו "בגן האמונה" מעשה נורא שקרה באחת מקהילות ישראל הקדושות, מעשה הבא ללמדנו שאנו מבינים אולי בחשבונות המים אך כה בורים אנחנו בחשבונות שמים, וכה היה המעשה:

להציל את עם ישראל מגזירות רעות, אך מאחר שכבר סיימתי את תיקוני לא היה עניין שאשאר בחיים. ודעי לך שמחובתך להתחתן שוב ולהמשיך בשגרת חייך, כי את עדיין לא סיימת את תיקונך בעולם" ענה בעלה.

"ואולי תוכל לגלות לי מדוע נפטר בנו הקטן, תינוק שלא טעם חטא מימיו?" שאלה שוב האישה. וגם על כך השיב לה בעלה: "בנו הקטן היה בעל נשמה גבוהה מאוד של איש צדיק ותם, כאשר בגלגול הקודם הוא נחטף בקטנותו מעריסתו על ידי גויים ואף ינק מאשה נוכריה עד שבני עירו פדו אותו בכסף רב והיה לצדיק נשגב, אך כדי להעלותו בדרגות קדושה גבוהות יותר כראוי לו, הורידו אותו שוב לעולם וכדי שיינק מאישה כשרה ובכך תוסר מנשמתו הזכה הכתם שניק חלב מנכריה, ובשל צדקותך וצניעותך את נבחרת להיות האישה הכשרה שתניק אותו עד שישלים את תיקונו". אך גם כאן המשיכה האישה לחקור: "ומדוע נפטר במיתה אכזרית כל כך?! אני רק נזכרת בצווארו השסוע של בני וליבי מתפלץ בקרבי, וכי לא היה יכול למות במיתת עריסה או כל מיתה אחרת?! וכאילו המתין לשאלה זו חייך בעלה וענה: "בנו היה צריך להיפטר מן העולם גם ככה, אלא שמידת הדין הייתה מתוחה על כל אנשי העיר בגזירה נוראה של הרג ואובדן ובשל העוונות של בין אדם לחברו. והנה נשמתו הגבוהה של בנו הסכימה למות במיתה אכזרית וכדי לכפר על כל אנשי העיר ולהציל אנשים נשים וטף ממיתות משונות, ודעי לך שהורשיתי להגיע אלייך בחלום רק בגלל שלאחרונה התחזקת באמונה ובביטחון בה' יתברך".

ואכן אישה זו קמה בבוקר משנתה מאושרת ומחוזקת עוד יותר באמונה ובביטחון בבורא עולם, אך לעומתה אנחנו לא תמיד יכולים לקבל תשובות על כל דבר שאנו לא מבינים, אולם עלינו לדעת שהכל נעשה בהשגחה פרטית על כל דבר ודבר, ואפילו עלה העץ שנופל ונידף ברוח הוא בהשגחת הבורא, וכמאמר רבותינו ז"ל בגמרא (חולין ז ע"ב) "אין אדם נוקף אצבעו מלמטה. אלא אם כן מכריזים עליו מלמעלה".

(מתוך סדרת הספרים "שולחן שבת ערוך" אשר ניתן להשיג בכל חנויות הספרים או בפלאפון 054-8494380).

המשך סיפור לשבת

השמועה עשתה לה כנפיים ומיד בכל בתי הכנסיות ובתי המדרשות התכנסו ההמונים להעיתר בתפילות לרפואתו השלימה של הסוחר האהוב, ובפרט שהיה נודע במעשי החסד והצדקה הרבים שעשה עם כל שואל ומבקש. היו אלה תפילות מלאי רגש והשתפכות הנפש, אך מה היה גדול השבר והאכזבה של בני העיר כאשר הסוחר נפטר לאחר ייסורים קשים ומרים, וכשהוא משאיר אחריו אלמנה צעירה עם כמה יתומים שרק עתה נפטר אחד מהם.

בני העיר הרגישו בגודל האבידה וידעו שהוא השאיר חלל גדול אחריו, שכן מי ידאג לכל האלמנות, היתומים והעניים?! מדוע נלקח הצדיק?! מדוע לא הועילו כל התפילות שהתפללו מעומק הלב?!

ומעל הכל האלמנה השבורה נפלה למרה שחורה והייתה בוכה בכל יום על בחיר ליבה שנקטף בדמי ימיו, עד שיום אחד, פנה אליה בנה בכורה בבקשה ובתחנונים: "אמי היקרה! עד מתי תבכי ועד מתי ירע לבבך? הרי חז"ל אמרו (מועד קטן כג ע"ב) שהנמשך אחר צערו יותר מדי צערו נמשך אחריו! אנא, די! מספיק עם העצב! אמא, עלייך להמשיך בחייך, את עוד צעירה וכל החיים עוד לפנייך".

דבריו חדרו אל תוך ליבה ומאז אותו יום היא אכן התחזקה באמונה והשלימה עם גזירת הבורא יתברך בלב שלם, ובכך חזרה שמחת החיים לשכון במעונם.

והנה בחלום הלילה נגלה אליה בעלה כשפניו עטורות זקן, ואף מוקף היה בצדיקים היושבים בגן יפיפה שלא ראתה כמותו מעולם. התרגשות רבה אחזה בה ומיד היא שאלה את בעלה: "בעלי היקר! אני מתגעגעת אליך כל כך! למה עזבת אותי ואת הילדים והלכת? ואיך זה שאתה מלמד בגן עדן והרי לא היית תלמיד חכם?" אך להפתעתה בעלה גילה ואמר לה: "דעי לך שבגלגול הקודם הייתי גאון עצום אלא שלא נשאתי אישה ולכן נאלצתי לרדת לעולם השפל הזה שוב וכדי לסיים את תיקוני בקיום המצווה הראשונה בתורה, וכשהתחנתני איתך והבאתי ילדים לעולם בעצם סיימתי את תיקוני ועל כן חזרתי לבית עולמי". ומדוע כל התפילות הרבות שהתפללו בעדך לא הועילו?! המשיכה האישה להקשות. "כל התפילות התקבלו! חלקם הועילו לי למקום הנשגב בו אני נמצאת כעת, וחלקם נשמרו

703

עוזרים בבניית הבניין ושותפים בכל הזכויות שיהיו בו לנצח!

בואו ותהיו שותפים

בתרומה של חצי מטר = 200 ש"ח למשך 36 חודשים או מטר = 400 למשך 36 חודשים תקבלו כתב שותפות מהודר תחום ע"י הרב יגאל כהן שליט"א כמו כן ניתן להקדיש את הארון קודש או חדר לייסוד להצלחת או לעילוי נשמת

03-8000-770

בשבת הוודאה לבורא עולם יצא לאור ספרו החדש של הרב יגאל כהן שליט"א על פרק רביעי של חובת הלכבות ביאור בשפה נעימה וברורה

שער הבטחון המבואר

ניתן להשיג במשרדי "יביע אומר" 03-8000770 ובחנויות המוכרות

נר תמיד לע"נ ר' מנשה בן רחל ז"ל ולע"נ שושנה מהין בת זיוה ע"ה

בתרומה של ש"ח 250 אתם שותפים בהפצת העלון ב: 20,000 עותקים